

i Linköping, å Allmänna Indragningsstaten uppbära en årlig pension för sin återstående lifstid till belopp af Fyrahundra Riksdaler Riksmünt.

Hvad Hans Excellens HerrJustitie-statsministernsålunda hemställt täcktes, uppå tillstyrkan af Statsrådets öfrige ledamöter, Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla; Och skulle nådig Proposition af den lydelse bilagan Litt. C. till detta protokoli utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

C. J. E. Åkerstedt.

N:o 20.

Ank. till Riksd. Kansli d. 13 Febr. 1871, kl. 10 f. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, angående eftergift af den Riksarkivet genom testamente af Sekreteraren i Kongl. Krigshofrätten Grefve Carl Eric Ludvig Walter Posse tillagda rätt till en del af hans quarlåtenskap; Gifven Stockholms Slott den 3 Februari 1871.

Sedan Sekreteraren Grefve Posse i lifstiden genom testamente den 9 Maj 1868 förordnat, bland annat: att allt hvad, efter det åtskilliga legater till vissa uppgifna personer utgått, blefve öfrigt af hans quarlåtenskap, så i fast som löst, skulle, så framt gossen Gustaf Erik Sigismund, född den 14 Juli 1865 och son af Bensvarfvaren Adolf Schmidts dotter Hulda Schmidt, blifvit före Grefve Posses död till honom öfverlemnad att uppfödas och uppfostras, eller, inom tre månader der-

efter, en af två uppgifna personer finge nämnde gosse i sådant ändamål af hans moder emottaga, tillfalla honom, samt att, derest Hulda Schmidt icke fullgjorde det vilkor, hvarunder hennes son egde tillgodogjuta testamentet, allt hvad till denne blifvit disponerad skulle tillfalla Riksarkivet för att användas till fortsättande af verken »Svenskt Diplomatarium» samt »Svenska medeltidssigiller» eller, om dessa verk skulle vara fullbordade, utgifvande af andra äldre handlingar rörande fäderneslandets historia; så och efter det Grefve Posse den 19 Juni 1868 aflidit samt den af honom förordnade exsekutor af testamentet, Registratören Edvard Ulrik Cervin, hos Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt verkställt bevakning deraf, har Riksarkivarien den 24 Oktober samma år hos Chefen för Ecklesiastik-departementet anmält, att Grefve Posses berörda testamente blifvit Riksarkivarien i bevakningsändamål delgifvet, samt hemställt huruvida i saken något vidare borde åtgöras och hvem det i sådant fall skulle åligga; hvarjemte Riksarkivarien, med afseende å den eventualitet, hvaraf skulle bero, huruvida Riksarkivets rätt komme att inträda i kraft, yttrat den åsigten, att emottagandet af det Riksarkivet genom ifrågavarande testamente eventuellt tilldelade legat knappt torde kunna anses innebära någon sådan verklig fördel för Staten, att den på antydda väg borde eftersträvas.

Till följd af remiss har Justitiekanslers-embetet den 2 Mars 1869 afgifvit utlåtande i detta ärende och dervid tillika öfverlemnade dels en af vice Härads höfdingen Oscar Silfversparre, som af Stockholms Rådstufvu-rätt blifvit den 20 Oktober 1868 förordnad att vara förmyndare för gossen Gustaf Erik Sigismund, till Justitiekanslers-embetet ingifven skrift af innehåll, bland annat, att nämnde gosse, enligt hvad allmänt känt vore, skulle vara Grefve Posses oäkta son, samt att Hulda Schmidt, ehuru hon befunne sig i alldeles utfattig belägenhet, icke kunnat förmås att fullgöra det i testamentet stadgade vilkor angående barnets öfverlemnande till uppfostran, dels ock vid samma skrift fogade handlingar, nemligen bestyrkt transsumt af den efter Grefve Posse den 8 Augusti 1868 förrättade bouppteckning samt en den 7 Januari 1869 daterad och af Grefve Posses samtliga arfvingar eller deras målsmän i vittnens närvaro undertecknad skrift, hvaruti de, — jemte förmälan att Grefve Posses testamente blifvit af dem godkänt, men att Hulda Schmidt icke uppfyllt förutnämnda vilkor, samt att gossens förmyndare, som förordnats först sedan den för gossens öfverlemnande stadgade tid försutits, icke varit i tillfälle att insätta sin myndling i den rätt testamentet honom tillerkände, hvarföre Riksarkivet nu vore närmast berättigadt att motaga den testamenterade egendomen, derest Kongl. Maj:t komme att

besluta testamentets bevakning för Riksarkivets räkning, hvaremot, om anspråk på den testamenterade egendomen icke komme att framställas å Riksarkivets sida, egendomen skulle efter lag tillfalla dem såsom arfvingar efter Grefve Posse —, förklarar, att de, för sådan händelse, på förmyndarens begäran och för att uppfylla den affidnes i främsta rummet uttalade vilja, att hans egendom skulle tillfalla Hulda Schmidts son Gustaf Erik Sigismund, på honom öfverläte all den rätt till den affidnes qvarlåtenskap, som dem efter arfsrätt skulle tillkomma, och uppdroge åt den i testamentet nämnde exsekutor eller förmyndaren att om barnets uppfostran draga försorg samt om uppfyllande af de i testamentet bestämda föreskrifter gå i författning;

Och har Justitiekanslers-embetet, för egen del, yttrat, att då de i testamentet bestämda förutsättningar och villkor, under hvilka gossen Gustaf Erik Sigismunds rätt till testators efterlemnade egendom skulle inträda, enligt hvad sålunda blifvit upplyst, icke inträffat, den genom testamentet Riksarkivet eventuellt tillerkända rätt till samma egendom visserligen torde kunna genom testamentets bevakning göras lagligen gällande; men enär följden deraf antagligen blefve, att Gustaf Erik Sigismund, som, efter hvad hans förmyndare tillkännagifvit, ansåges vara testators son och hvilken uppfostran och framtida utkomst testator syntes hafva haft sig angeläget att betrygga, komme att sakna den mera vårdade uppfostran, som i händelse anspråk å Riksarkivets sida ej framställdes, skulle, till följd af testators samtliga arfvingars till Gustaf Erik Sigismund gjorda öfverlåtelse af all den dem såsom arfvingar tillkommande rätt till testators qvarlåtenskap, kunna genom förmyndarens försorg honom beredas, samt, fastän testator, sannolikt i ändamål att, så vidt ske kunde, bereda säkerhet för att hans vilja i afseende å sättet för gossens uppfostran måtte varda efterföljd, lemnat ofvan anförda bestämmelser, hvilka testator ansett för ändamålets vinnande vara mest betryggande, men som äfven kunde komma att föranleda till gossens utestängande från all rätt till egendomen, det likväl kunde antagas såsom med testators verkliga och rätt förstådda syftsmål närmast öfverensstämmande, att, under hvilka förhållanden som helst, tillfälle ej blefve gossen betaget att komma i åtnjutande af en vårdad uppfostran, Justitiekanslers-embetet ansåge sig böra tillstyrka, att någon åtgärd för att å Riksarkivets vägnar göra anspråk å testators efterlemnade egendom gällande icke måtte vidtagas.

Efter det Kongl. Maj:t den 19 Mars 1869 anbefallt Justitiekanslers-embetet att låta verkställa bevakning af ifrågavarande testamente
i hvad

i hvad det rörer Riksarkivets rätt, har Justitiekanslers-embetet i underdånigt memorial den 31 Oktober 1870 anmält, att, sedan sådan bevakning den 7 April 1869 hos Svea Hofrätt försiggått och testamentet delgifvits vederbörande arfvingar, tiden för klander af testamentet tilländalupit, utan att, enligt hvad vederbörande tjänsteman i Hofrätten intygat, klandertalan emot den å Kronans vägnar anställda bevakning blifvit i laga ordning anhängiggjord.

Sedermera har i en till Kongl. Maj:t ingifven skrift vice Härads-höfdingen Silfversparre, å sin bemålde myndlings vägnar, och under åberopande af ej mindre hvad Riksarkivarien och Justitiekanslers-embetet, på sätt här ofvan förmåles, anfört, än ock Grefve Posses samtliga arfvingars förrberörda medgifvande till förmån för gossen Gustaf Erik Sigismund, i underdånighet anhållit, att Kongl. Maj:t, med afseende jemväl dels derå, att det af Grefve Posse för barnets rätt till legatet stadgade vilkor icke syntes vara med de pligter, hvilka enligt moral och allmän lag ålegat barnets moder, så öfverensstämmande, att icke, då hon enständigt vägrat afstå sin naturliga rätt att sjelf besörja barnets uppfostran, det skulle vara synnerligen hårdt emot barnet, hvars rätt i detta fall modern ensam kunnat bevaka, om detsamma på grund häraf skulle gå i mistning af medel till uppehälle, uppfostran och framtida bergning, derigenom att Staten, med begagnande af den rätt testamentet tillerkände Riksarkivet, skulle sätta sig i besittning af egendom, som enligt testamentets ordalydelse i främsta rummet varit af testator afsedd att tillfalla nämnda barn, dels ock å den omständigheten, att Hulda Schmidt, som åt barnet egnade all moderlig omvårdnad, befunne sig i så fattiga omständigheter, att barnets framtida välfärd derigenom äfventyrades, täcktes i nåder förordna, att några åtgärder från det allmännas sida icke måtte vidtagas för öfvertagande af ifrågavarande legat, hvilket enligt ett af testamentensexsekutorn meddeladt skriftligt intyg antagligen komme att, när Grefve Posses bo hunnit slutligen utredas, uppgå till ett belopp af omkring 23,000 Riksdaler Riksmünt, utan Kronans och Riksarkivets rätt på grund af omförmälda testamente efterskänkas till förmån för sökandens myndling, Gustaf Erik Sigismund.

Med afseende å hvad sålunda i denna fråga förekommit, vill Kongl. Maj:t härmed till Riksdagens bepröfvande öfverlemnua, huruvida icke den enligt framlidne Sekreteraren Grefve Posses berörda testamente Riksarkivet tillkommande rätt till en del af Grefve Posses qvarlåten-skap må, till förmån för förutnämnde barn, Gustaf Erik Sigismund, eftergifvas.

De till ifrågavarande ärende hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande Utskott; Och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

CARL.

G. Wennerberg.

Utdrag af Protokollet öfver Ecklesiastik-ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Stats-Rådet på Stockholms Slott den 3 Februari 1871.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-statsministern *Adlercreutz*,
Statsråden: *Bredberg*,
Abelin,
Berg,
Friherre *Leijonhufvud*,
Wærn,
Wennerberg,
Bergström och
Friherre *Alströmer*.

Slutligen uppläste till justering Departements-chefen, Statsrådet Wennerberg följande, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, på Statsrådets enhälliga tillstyrkande, förut fattade beslut, uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner till Riksdagen, nemligen:

2:o) angående eftergift af den Riksarkivet genom testamente af Sekreteraren i Krigshofrätten Grefve Carl Erik Ludvig Walter Posse tillagda rätt till en del af hans qvarlåtenskap.

Hans Maj:t Konungen tacktes, uppå Stats-Rådets underdåniga tillstyrkan, berörda förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda, i nåder gilla samt befallde att i enlighet dermed nådiga Propositioner skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
C. A. Th. Ädelgren.
